

Vindfällan, vindfällan...

Ännu en vinter på Lurö, för vår del den trettonde i ordningen och den andra utan barn i huset. Tomt men fritt, stillsamt men spännande, ingen dag är den andra lik och man får underordna sig vindarna. Dagsljuset bestämmer arbetstiderna och isläget styr hur ofta vi får hämta post och färskvaror från fastlandet.

Runt jul/nyår stormade det friskt och en hel del vindfällan ligger som plockepinn i markerna. Av aspen blev det panel och lavar till bastun vi bygger i källaren, och björken blir till nästa vinters vedförråd. Och alla dessa granar, många roliga små byggprojekt föds i hjärnan under skogsvandringarna... Bra med eget sågverk!

När vi inte snickrat bastu har vi bl a byggt upp den inre bryggan i viken som ju försvann i samband med högvattnet för ett par år sedan. En riktig ansiktslyftning för "hamnområdet" nere vid sjöboden.

Dåligt med skridskoföre blev det denna vinter men en och annan skidtur har det blivit ändå. Så här vackert kan det vara när nysnön lagt sig över isen i Marn!

Nu lägger vi oss i startgroparna för en ny sommarsäsong, vårstädning av alla lokaler, tvätta sängkläder, trasmattor och fönster, bättra på färg och snickerier, laga möbler mm mm... Ett av de säkraste värtecknen är Luröföreningens vår-arbetshelg, vi ser förstås fram emot att träffa lite folk igen!

Vi ses

Marianne & Sune

LURÖBLADET Nr 1/2004

Redaktionskommitté:

Hans Kongbäck
Marianne Westerberg
Cecilia Pärn
Alf Olsson

Fler ex av tidningen kan hämtas från
www.luro-vanern.com

Vår 2004 – marsvinter.

Man väntar och man väntar. Gör en runda i trädgården. Snödroppar i ett litet glas på köksbordet. Vintergäcken har lyckats bryta sig igenom snön och värkrokusen lapar sol vid sydväggen. Det beror lite på hur man har det. Är man skidåkare eller sugen på långfärdsskridskor tänker man tvärtom. Det är ju mars. Lite mer snö och blankis får det gärna bli. Det börjar bli lite segt nu tycker jag. Varmt på dagen och ner till -10 på natten – det står ju stilla.

Talade just med Bertil Bjerger (han väntar ju på rosor) som sade att det är en typisk marsvinter.

Var och varannan dag måste isläget kollas. Sune och Marianne vill gärna ta sig till Kållandsö nu den 14/3. I Spiken finns en uppbruten ränna. Två av fiskarna håller den öppen och har nätlänkar ute i sjön. Men isen i rännan är i grövsta laget. Vid Läckö ligger isen i jämnhöjd med Roparudden så där är det stopp. Vid Frössviken där Pingstkyrkan har sin gård ser det bättre ut. Öppet vatten och mer lättforcerad is in till bryggan. Väder och vind får avgöra.

Ännu en vår och en sommar ligger framför oss – och förhoppningsvis kanske vår förening tillsammans med Lurö öråd kan bidra till att hålla landskapet någorlunda öppet och visa något av den gamla skärgårdskulturen. Vad står på programmet i år? Först och främst arbetshelg och årsmöte den 24-25 april. Vi får alltfler medlemmar, så det vore kul om det märktes på deltagandet under arbetshelgen. Vi stagade upp pumphuset i höstas så nu kan det vara dags att transportera ut föreningens tändkulemotor, som stått i fint förvar på Sjötorps motormuseum. En trevlig arbetsuppgift under möteshelgen vore att se över, smörja och borsta rent skovelverket i pumphuset. Tänk att så småningom få sparka igång motorn och se verket gå!

Under 2003 tog föreningen och Lurö oråd emot en delegation från bl.a. länsstyrelsen. Marn och Sandviken inspekterades. Det finns goda utsikter att få bidrag till att röja vass, bearbeta rotfilten, samt att ta bort en del al för att få ljus och sedan släppa in väl inhägnade betesdjur. En sådan restaurering kräver en stor arbetsinsats och enligt kommunen finns också möjligheter att få loss arbetskraft. Målet är att på sikt skapa strandäng i Marn och försöka få fram något av den överväxta sand som finns i Sandviken. Man vet av erfarenhet från Hornborgasjön och liknande projekt att naturen svarar direkt med bl.a. ett betydligt rikare fågelliv.

Ja, apropå fåglar. Får vi fler häckande havsörnar i Vätern i år? För drygt två veckor sedan gick jag på Hindens rev och såg en örn korsa revet med tunga vingslag. Vi håller tummarna.

Hasse

Kallelse till årsstämma i Luröskärgårdens Natur- och Kulturförening

Då var det dags igen för årsmöte och ännu en trevlig arbetshelg i gemytlig samvaro!

När? 24-25 april 2004 (själva årsmötesförhandlingarna äger rum den 24 april kl 17.00 på Stenstaka med efterföljande middag som föreningen står för)

Hur? Båt avgår från Ekenäs (med Sune) resp Spiken (med Hasse) lördag 24 april kl 9.00, återresa söndag eftermiddag.

OBS! För planering av sysslor, båttransporter, gemensam middag och logi måste Du anmäla Dig till Sune/Marianne tfn 0533-290 12 eller mail info@luringen.com senast den 17 april! Tag med egna lakan om Du övernattar och egen mat utom till lördag middag, samt ett glatt humör!

Några av oss är så privilegierade (inarbetat eller semester) att vi kan åka till Lurö redan på fredagseftermiddagen bara för att träffas och ha en genomsam middag. Alltså inget arbete, bara matlagning, middag och sinnlighet. Fredagskvällarna har utvecklats till ett riktigt knytkalas med mat som tema tex. italienskt, grekiskt eller ibland bara en mix. Lördagsmorgonen blir till en sovmorgon för oss som redan är där ute och efter en lång frukost hinner vi med lite förberedelser inför dagens arbete.

Några av er som läser det här är nog väl förtrogna med hur arbetet går till men jag kan inte låta bli att ge några exempel. Vi delar upp oss i några grupper och det som väntar kan vara att rensa vandringslederna, måla bryggor, fälla skog för att öppna upp landskapet eller liknande. Det är alltid inspirerande diskussioner och utbyte av åsikter om hur vi ska utföra arbetet som gruppen har fått att lösa, men det är alltid ett arbetsvilligt gäng som slutför arbetet.

Vassröjning på Norra Hökön september 2003

Dagarna innehåller naturligtvis också trevliga luncher och fikapauser. Lördagskvällen med gemensam middag är en höjdpunkt och den är det nog ingen som vill missa. Lätt ledbrutna av dagens arbete tar vi oss an middagsbestyren (Marianne har nog redan börjat), vi dukar upp till långbord och kastar oss över alla delikatesser som föreningen bjuder på. Under middagen diskuteras det i större eller mindre grupper och som vanligt löser vi alla väsentliga och oväsentliga problem. Kvällen blir inte allt för sen, det är en ny arbetsdag i morgon.

När jag nu skriver om det här kommer det fram två huvudorsaker till mitt engagemang på Lurö. Naturligtvis mötet med människorna men också en fantastisk miljö att få arbeta i. Att ges möjligheten att få skapa och vårda miljöer så att andra människor kan komma ut för att njuta av Lurö och öarna runt omkring är inte alla förunnat, nej man måste vara med i Luröskärgårdens Natur- och kulturförening.

Jag hoppas vi ses, hälsningar Carl Ax

Varför åker jag till en arbetshelg på Lurö?

Sommarjobbare på Lurö

Frågan är relevant, ibland slår mej tanken, varför åka från Kristinehamn till en arbetshelg på Lurö 28 mil och två dagars arbete? Jag sätter mej ner för att tänka efter och ska försöka förklara...

Jag har inte räknat på hur många gånger jag har varit på Lurö, men jag har alltid känt samma sak när resan mellan Ekenäs och Stenstaka påbörjats. Det är synen av vatten utan horisont mellan öarna, det är lukten av vatten, inte som vid havet, men ändå. Eller kanske är det så enkelt att man bara har påbörjat en resa. Nu är målet inte något främmande land eller ett möte med okända människor (för det mesta) men jag tycker det är lika spännande varje gång.

Nu är jag glad att mitt slutmål är Stenstaka, för det är nog mina upplevelser där som ligger till grund för att jag åker alla mil och lägger ner allt arbete. Jag vet inte varför andra åker till Lurö, men alla de människor i olika åldrar och med olika bakgrund som jag träffat där har varit lyriska, så något måste vi ha gemensamt. Det enda som är lite tråkigt är att jag inte träffar så många av er igen, i alla fall inte vid arbetshelgerna. Några av er kanske bokar Drängstugan ett par dagar och hjälper till med arbete under en för er mera passande tid än arbetshelgerna.

Nu vill jag inte låta gnällig för var och en måste välja själv vad man gör med sin tid. Jag vill bara tala om hur det kan gå till en helt vanlig arbetshelg och kanske få er lite lockade att hänga på igen.

Dagordning för årsstämman:

- § 1 Val av ordförande för stämman samt godkännande av dagordningen
- § 2 Anmälan av styrelsens val av protokollförare
- § 3 Val av 2 justeringsmän
- § 4 Fråga om stämman blivit behörigt utlyst
- § 5 Anmälan av föregående årsmötes protokoll
- § 6 Föredragning av styrelsens verksamhetsrapport och årsredovisning
- § 7 Uppläsning av revisionsberättelse
- § 8 Fastställande av balansräkning
- § 9 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsens ledamöter
- § 10 Beslut med anledning av uppkommen vinst/förlust
- § 11 Fastställande av ersättningar för styrelseledamöter, revisorer och övriga funktionärer
- § 12 Val:
 - Ordförande för ett år
 - En ordinarie styrelseledamot för fem år
 - En suppleant till styrelsen för fem år
 - Eventuella fyllnadsval
 - En revisor och en suppleant för ett år
 - Valberedning för ett år (3 ledamöter)
- § 13 Fastställande av medlemsavgift för nästa verksamhetsår
- § 14 Övriga frågor
- § 15 Fastställande av tid för nästa årsstämma
- § 16 Årsstämman avslutas

Bra att veta inför årsmötet:

- **Ordinarie- och suppleantpost i styrelsen** som är föremål för omval innehas nu av Pontus Örtendahl och Carl Ax
- **Revisor och –suppleant** är Ulla Cederqvist resp Torbjörn Erixon
- **Valberedningen** består av :
Kicki Rask, Lidköping
Marianne Westerberg, Lurö och
George Kunze, Karlstad

Funderingar kring Lurö.

Bertil Bjerge

Skjutsbol 14/3 2004

Solens, vindarnas och rosornas ö är ju Gotland, men dessa epitet kan utan vidare användas även på Lurö.

Rosornas? Ja, titta in på Ormedalen, om ni inte tror mig. Rosa Helena och Gloire de Dijon, bland andra storheter, lyser lång väg när du passerar. Och även om du inte är intresserad av rosor så är detta ett bevis på Lurös milda, fina klimat, som sommarturisten kan njuta av. Även den hetaste dag finner man svalka på skogsstigarna. Hur det än blåser, kan man hitta lä vid någon vik. Ja, Lurö är på många sätt ett litet paradiset.

Men Lurö kan även visa andra sidor. Jag tillbringade för ett antal år sedan en novembervecka på Stenstaka, för att se till hus och djur när Sune och Marianne var bortresta. Inte så mycket arbete, men tid för promenader, läsning och eftertanke. En kväll gick jag bort till Stångudden för att hälsa på Rut och Valter, som var de enda kvarvarande på ön förutom Ragnar. –En fin vandring dit hade jag tillsammans med labradoren. Hyfsat väder, men det susade tungt i vassen när jag gick förbi Marn.

Efter någon timmas gemytlig samvaro med Rut och Valter skulle jag gå hem, men då var det helt annorlunda utomhus. Mörkt som novembermörkret bara kan vara och blåste gjorde det. Inte storm, men väl en styv kuling. Som tur var, hade jag en liten ficklampa, annars vet ingen var jag hamnat. Hunden sprang före, och jag snubblade efter. Inne i skogen var det tämligen lugnt, men när jag kom ut på vallen efter Nötteskogen, dånade vinden genom de kala alarna. Då och då hördes brak av en torr-al som bröts. Vågbruset och blåsten, en skön höstsymfoni, men rätt liten kände jag mig. Hunden gjorde en tur bort mot Bösshamn, men kom snart ifatt och förbi igen. –Åter inne i skogen blev det lite lugnare och jag gick där och tänkte på alla dem som vandrat här före mig.

De som trampat upp stigarna, de som genom århundraden av hårt arbete för att överleva skapat den kultur, som vi ser så många spår av och som var och en, som vill, har ett litet arv efter att förvalta. Som turist, besökare och nutidsmänniska är det svårt, för att inte säga omöjligt att sätta sig in i dessa människors liv. Hur skulle det kännas att vara helt beroende av naturens nycker, av skördeutfall och fiske. En sak är dock säker, hårt arbete var det. Ord som semester och sovmorgon fanns inte i vokabulären. Tillfredsställelsen i livet, var när arbetet gav lön för mödan i form av mat och tak över huvudet. Men så slapp de också vår stress efter prylar, vårt flängande runt efter upplevelser. Gick de ”in i väggen” berodde det nog på att de inte såg den för mörkret. Så gick jag och funderade och var nu framme vid Stenstaka igen. Jag och hunden kröp upp i soffan och såg en stund på teve innan det var dags att koja.

Ja, Lurö har många ansikten. Att en vacker sommarmorgon stå på någon av klippuddarna mot söder, och se ut över Dalbosjön, när en loj dyning rör vattnet och det enda ljud som hörs är sjöfåglars läten, ja då känns som om tiden stannat, och man fylls av en stilla ro. Eller en kolmörk höstnatt vid Ormedalen, när nordanvinden och vågorna dånar bortom skogen. Att ensam bara vara där i natten lyssnande i lä till naturens krafter, är en upplevelse, en andakt, som är svår att i ord beskriva.

Men det är just detta, med de många ansiktena, som gör Lurö så fascinerande.

MEDLEMMAR:

Har Du bytt adress?

Har Du någon e-postadress?

Har Du betalat medlemsavgiften i år?

Vi försöker bli bättre på att hålla ett aktuellt medlemsregister och framför allt Gunnar Lövdahl sliter med detta. Ring eller maila honom om Du känner på Dig att någon uppgift om Di behöver uppdateras. Betala medlemsavgiften så Du inte blir utsorterad ur registret!!

Fakta om Luröskärgårdens Natur-och Kulturförening:

*Ordförande: Hans Kongbäck,
Tfn 0510-10577, email yk.form@telia.com*

*Sekreterare: Marianne Westerberg,
Tfn 0533-290 12, email info@luringen.com*

*Kassör: Gunnar Lövdahl
Tfn 054-87 35 93, email gunnar.l@telia.com*

MEDLEMSAVGIFT: 50 kr / person och 10 kr per tillkommande familjemedlem /år

Föreningens postgirokonto: 61 58 44 - 8

HEMSIDA: www.lurovanern.com